

پیش نوشتار

بسیار خوشنودیم که پیش نوشتار پیشین «ایران زمین» که در شماره ی بهمن ماه ۳۷۴۰ بازتاب یافته کارساز بوده و بسیاری از دوستداران فرهنگ ایران باستان را وادار نموده که به برگزاری جشن و ارج گذاری این فرهنگ و آیین دست یازند. در پیش نوشتار شماره یادشده از همه کسانی که به ایران کهن و فرهنگ ولایش مهر دارند، درخواست نموده بودیم به پشتیبانی از تاجیکان برخیزند و سال ۲۰۰۳ را که از سوی یونسکو برای ارج گذاری آیین و فرهنگ زرتشتی برگزیده شده، جشن بگیرند.

از تارنمای «کری پتیو اُورنس» بسی سپاسمندیم که تلاش همه ی دلباختگان را هم آهنگ نموده و بویژه پس از اینکه دوست ارجمندمان آقای جمشید زرتشتی از «بیلاروس» با آگاهی یافتن از این خبر از «ایران زمین» بر رویه تارنمای یادشده درخواست آگاهیهای بیشتر نموده تا در دسترس او بگذاریم. امروز میدانیم که افزودن بر سازمانهای زرتشتی در سراسر جهان، گروه های دیگری هم هستند که برای «ارج گذاری زرتشت» دست بکار هستند و برخی از آنها هم به اندازه ای به این کار دل بسته اند که برنامه های بزرگتر و پردامنه تری را پی ریخته اند.

ایران زمین

در استرالیا، دوست ارجمند دیگرمان پروفیسور «گری ترامپف» از دانشگاه سیدنی - بخش بررسیهای دینی - برای برگزاری این جشن، سرپرستی «سمینار پژوهشگران سراسر جهان» را به دست گرفته.

آقای دکتر مسعود میرشاهی، که از پاریس، در جشنواره‌های تاجیکستان همباز آنها بوده، گزارشی از این جشنها فرستاده که همه‌ی گزارش او در بخش فارسی همین شماره «ایران زمین» به چاپ رسیده و خواندن آنرا به دوستان سفارش میکنیم، بویژه آنجا که می‌نویسد:

«در اُستان «سُگدیا» (سقدیا) بخشی را بنام «اسپنتمان» پدر زرتشت نامگذاری کردند و نیز شهری نزدیک به زادگاه زرتشت را بنام «اوستا» نامیده‌اند.»

خانم دکتر «مهر ماستر موس» که او هم از هندوستان به تاجیکستان رفته در بخشی از گزارش پردامنه و چشمگیر خود چنین میگوید:

«مردم تاجیکستان از زمان خودگردانی و استقلال، خواهان بازگشت به فرهنگ و آیین پیشینیان خود هستند ولی از سال ۱۹۹۱ که به خودگردانی دست یافتند، زرتشتیان هیچگونه پاسخی به نیازهای دینی و فرهنگی آنها نداده‌اند.»

او مینویسد:

«تاجیکان در زمانها و پیش آمدهای گوناگون در برخورد با زرتشتیان از آنها درخواست نمودند، دفترها و نسکهای دینی و همچنین موبد برای انجام آیین

ایران زمین

سدره پوشی در دسترس آنها بگذارند که بدون پاسخ مانده. آنها درخواست کمک مالی برای ساختن آتشکده نمودند و همچنین خواسته‌اند برای بازسازی اقتصادی و بازرگانی از سرمایه‌گذاران و بازرگانان زرتشتی به تاجیکستان بروند، که باز بدون پاسخ مانده.»

باید گفته شود در دوران فرمانروایی روسها (سویت پیشین) که مردم را از دین بازداشتند و بیشتر آنها بیدین پای به جهان می‌گشودند، اکنون که تنگناها از میان رفته، می‌خواهند به فرهنگ و آیین نیاکان خود برگردند.

دکتر «مهر ماستر موس» در گزارش خود می‌افزاید:

نخست‌وزیر تاجیکستان در یک سخنرانی که در اطاق بازرگانی هند در بمبئی داشته برای همگان چنین گفته «در نخستین دیدار رسمی خود می‌توانستم وزیران کابینه خود را به دیگر کشورهای جهان، در اروپا و امریکا... به برم، که نبردم. ولی آنها را به هندوستان آوردم، زیرا برادران و خواهران زرتشتی ما در آنجا زندگی می‌کنند.»

پاسخ نگفتن به نیازهای تاجیکان، راهبری نکردن آنها از سوی زرتشتیان بویژه برنیابردن نیازهای آنها، زمینه را برای دیگران فراهم نمود تا پای پیش نهند و در تاجیکستان، در هر زمینه سرمایه‌گذاری کنند.

آرزوی درونی و قلبی روشنفکران تاجیکی این است که بتوانند به شناسه و ریشه (هویت) خود یعنی فرهنگ و آیین باستانی، بازگردند و در این تلاش و کوشش نیاز به پشتیبانی و راهنمایی دارند.

ایران زمین

دکتر «مهر ماستر موس» می‌نویسد:

"همچنانکه در گزارش ۸ سپتامبر ۲۰۰۳ ریاست محترم جمهوری تاجیکستان «جناب امامعلی رحمانف» که یک ساعت به درازا کشید و در تالار «باربد» در آیین رسمی و پرشکوه سالیانه انجام شد، به سختی از روشنفکران خورده گرفت که چرا به آن اندازه که شایسته بوده از برگزاری جشنواره‌ی یونسکو پشتیبانی نکردند تا فرهنگ بنیادین و کهن تاجیکستان را ارج بگذارند و با این سخنان ریاست جمهوری، **سال ۲۰۰۶ را بنام «سال زنده گرداندن دوباره‌ی تمدن و فرهنگ آریایی کهن»** نام بُرد."

دوستان «ایران زمین»، شما که به فرهنگ کهن خود دلبستگی دارید تا سال ۲۰۰۶ سه سال در پیش رو دارید، بیایید با هم به یاری و کمک این تنها کشور در جهان که در آرزوها و آرمانها با ما همدل و همسو هستند بشتابیم، و فرهنگ پیشین خود را رویاتر و پربارتر سازیم و رنگ راستین این فرهنگ را به جهانیان بنمایانیم.

«ایران زمین» پیشنهاد مینماید که برای آغاز کار، به درخواست تاجیکان، برای ساختن «مرکز فرهنگی» پاسخ «آری» بدهیم. این درخواست را تاجیکان دوباره در جشنواره‌ی هزاره سوم به میان آورده اند.

دکتر «مهر ماستر موس» در این باره چنین می‌نویسد:

ایران زمین

«بنا بدرخواست تاجیکان، برای ساختن «مرکز فرهنگی» در دوشنبه (مانند درمهرهای آمریکا شمالی)، دارای یک نیایشگاه، یک کتابخانه و یک تالار همگانی و همچنین فراهم نمودن نسکها، گاهنامه‌ها و نوشتارهای دیگر بیاری و کمک نیاز دارند.»

ما در «ایران زمین» دست بکار شدیم و با خرید کامپیوتر به آنها کمک رساندیم تا در کارهای فرهنگی جشنواره‌ی «هزاره سوم فرهنگ زرتشتی» از آن بهره‌ور شوند.

در اینجا به آگاهی همگان میرسانیم (ایران زمین) حسابی بنام «تاجیکستان ۲۰۰۶» باز کرده که از دهش شما دهشندان در آغاز، برای ساختن «مرکز فرهنگی» در دوشنبه و پس از آن تلاش می‌شود تا در شهرهای دیگر تاجیکستان نیز این «مرکز فرهنگی» ساخته و برای بازگشایی در «جشنهای سال ۲۰۰۶» آماده گردد.

نام همه‌ی دهشندان و میزان کمک آنها برسم یادگار در ساختمان بجای خواهد ماند، اگر کسی هزینه بخشی از ساختمان و یا همه‌ی آن ساختمان را به‌پردازد، آن بخش یا آن ساختمان بنام او خوانده می‌شود. نام دهشندانی که بیش از سه هزار دلار به‌پردازند بطور ویژه، یاد خواهد شد.

همه‌ی دهشهایی که از این راه دریافت شود، تنها برای ساختن مرکزهای

ایران زمین

فرهنگی در تاجیکستان بکار گرفته می‌شود. «ایران زمین» پیماندار روشنی و شفافیت حسابهاست و ریزحسابها که به دستینه حسابرس سوگند خورده رسیده باشد در دسترس دهشمندان گذاشته خواهد شد.

اگر ما نمیتوانیم ۶۰۰ مرکز فرهنگی بسازیم نباید دلسرد شویم، بیایید با یاری همدیگر ۶ مرکز بسازیم و به تاجیکان نشان دهیم که با آنها هستیم و تلاش آنها را در این راه ارج میگذاریم .

همیاری خود را با فرستادن چک بنام «ایران زمین - تاجیکستان ۲۰۰۶» نشان دهید.

اگر پرسشی دارید از راه دورگیر (تلفن) یا تارنما (اینترنت) یا نامه با ما درمیان بگذارید.

خرداد باد

(برسائی برسیم)

فریبرز رهنمون

یادآوری

ایران زمین

جستار ما در شماره آینده «**گاهشماری از ایران باستان تا امروز**» است و آرزو داریم که نویسندگان و پژوهشگران خوب ما، در این زمینه یا هر زمینه دیگر که خود برمی‌گزینند، برایمان نوشتاری بفرستند تا به چاپ آن دست بزنیم. بیش از پیش از همه‌ی دوستداران «ایران زمین» سپاسمندیم.